7 15

DRUGA SCENA
PAŃSTWOWEGO
TEATRU
im. ST. JARACZA
W ŁODZI
ul. TRAUGUTTA 1

DOBRZE SKROJONY FRAK

Gabryel Dregely – Jerzy Jurandot

PROGRAM

TRZECIA PREMIERA W SEZONIE 1966/67

Dyrektor
i kierownik artystyczny:
FELIKS ŻUKOWSKI

Wicedyrektor:
SABINA NOWICKA

Kierownictwo literackie:
KRYSTYNA BOBROWSKA
MARIAN PIECHAL

Kierownictwo muzyczne:
PIOTR HERTEL

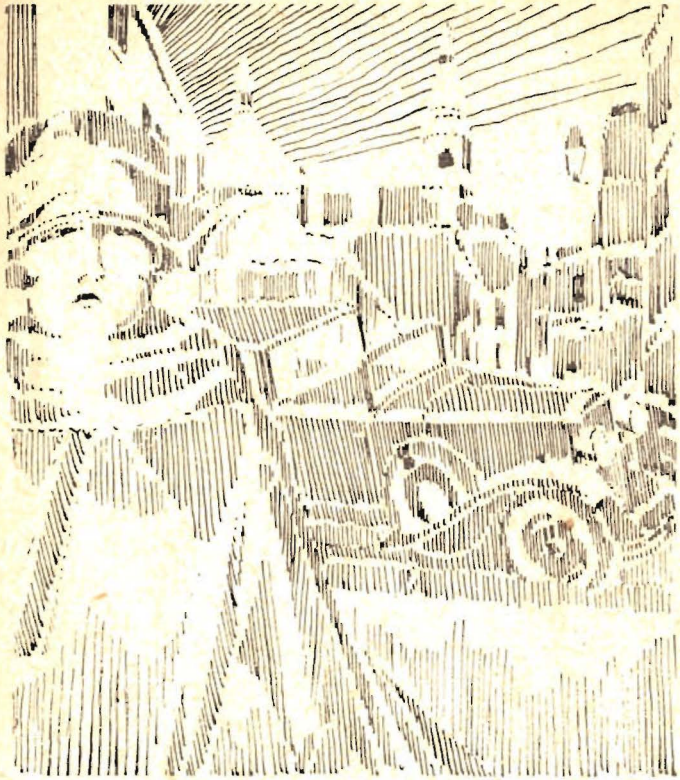

O potrzebie rozrywki — słów kilkoro

Ostatnio dużo się u nas mówi o potrzebie rozrywki. Ba, nie tylko mówi się: dyskutuje się na łamach prasy, w telewizji, w radio, podczas bardzo poważnych spotkań bardzo poważnych ludzi. I na ogół jednomyślnie dochodzi się do wniosku, że istnieje w narodzie potrzeba rozrywki i że należy ją co rychlej zaspokoić.

Kłopot zaczyna się dopiero przy przejściu od teorii do praktyki, przy konkretnym zaspakajaniu. Bo o ile potrzeby rozrywki nie neguje nikt, to co do jej najwłaściwszej formy istnieje dokładnie tyle zdań, ilu dyskutantów zabierało głos w dyskusji. Nic dziwnego zresztą, pojęcie rozrywki jest bardzo rozciągliwe, każdy może sobie pod to słowo podłożyć co chce i wybrzydzać się na to, czego nie chce. A że wybrzydzanie się jest od szeregu lat jedną z naszych narodowych namiętności – rezultat łatwy do przewidzenia.

Spróbujmy sobie uświadomić, cóż to jest w ogóle ta rozrywka. Wydaje mi się, że najogólniej biorąc jest to coś, co nam pozwala w przyjemny sposób spędzić czas wolny od pracy. A więc rozrywką będzie – a przynajmniej powinien być – teatr, bez względu na to czy gra Sofoklesa, Szekspira, czy bulwarową farsę. I rozrywką będzie – a przynajmniej powinien być – każdy film, od Eisensteina poprzez Felliniego i Antonioniego aż do westernów, kryminałów i zwariowanych gagowych komedii.

Wiemy dobrze, że tak powinno być, ale tak nie jest. Albowiem w sztuczny i pozbawiony podstaw sposób ustalono i narzucono opinii publicznej linię podziału, która nie przebiega między dobrym teatrem i filmem z jednej, a złym teatrem i filmem z drugiej strony, tylko między twórczością „poważną" i „lekką". Pierwszą bez względu na wartość podniesiono do rangi sztuki, tylko drugiej pozostawiając nazwę rozrywki, na skutek czego słowo to nabrało á priori sensu pejoratywnego. Jeżeli zaś rozrywka nie jest sztuką – rzecz jasna, że traktuje się ją (powtarzam i podkreślam: w praktyce, nie w teorii) lekceważąco, w najlepszym wypadku pobłażliwie poklepując po ramieniu. (Tu jeszcze jeden nawias, przepraszam: sam mam oczywiście pewne wątpliwości, czy rozrywka ma ramię, ale nie takie spotykamy dziś w druku metafory).

Problem następny: czy rozrywka powinna być czynna czy bierna to znaczy czy należy zmuszać widza do wysiłku intelektualnego, czy po prostu pozwolić mu się beztrosko bawić? I na ten temat dyskutuje się, wspierając przeciwstawne stanowiska rozlicznymi argumentami. A ja pozwolę sobie jako argumentu użyć pewnej analogii. Bo taki na przykład sport proszę państwa. Czy sport nie jest rozrywką i to jedną z najpopularniejszych, której wartości nikt nie neguje? A jeżeli sport jest rozrywką, to czy będziemy popierali tylko np. alpinizm jako rozrywkę czynną, a tępili np. rybołóstwo, zmuszające do znacznie mniejszego wysiłku? Chyba nie, prawda? Są ludzie, którym po roku siedzącej pracy potrzebny jest wypoczynek czynny, i są tacy, którzy w ciągu roku mają ruchu powyżej dziurek od nosa i na urlopie chcą się wysiedzieć czy wyleżeć do syta. Każdemu taka rozrywka, jaka mu odpowiada najbardziej, zarówno w dziedzinie sportu i turystyki, jak i w dziedzinie kultury. Więcej liberalizmu i tolerancji.

Z zastrzeżeniem jednak. Gdyby zapytano mnie, jaka w końcu rozrywka potrzebna jest dziś naszemu czytelnikowi, widzowi, czy słuchaczowi, powiedziałbym „dobra i różna", na słowie „dobra" kładąc jednak wyraźny akcent. I oto nowy problem: co jest właściwie rozrywką dobrą, a co złą? Sięgnijmy znów do analogii sportowo-turystycznej.

Gabryel Dregely 4 I 1967

DOBRZE SKROJONY FRAK

Opracowanie i piosenki: Jerzy Jurandot
Muzyka: Adam Markiewicz

Osoby:

Fimko – krawiec	– **Józef Łodyński**
Irena – jego córka	– **Barbara Wałkówna**
Melcer – czeladnik krawiecki	– **Zbigniew Płoszaj**
dr Torn – młody uczony, narzeczony Ireny	– **Jerzy Walczak** – **Zdzisław Jóźwiak**
Cortini – wydawca	– **Henryk Jóźwiak**
Gahl – dyrektor koncernu	– **Zbigniew Jabłoński**
Reiner – fabrykant	– **Jerzy Ćwikliński**
Laura – jego żona	– **Lena Wilczyńska**
Ewa – ich córka	– **Alicja Krawczykówna**
Lili – autentyczna hrabianka, przyjaciółka Ewy	– **Mirosława Marcheluk**
Wendt – minister	– **Henryk Staszewski**
baron Wenclow	– **Bohdan Wróblewski**
Patorek – prezes Automobilklubu	– **Kazimierz Iwiński**
Vera – dziennikarka	– **Hanna Boratyńska**
Maria – pokojówka Reinerów	– **Maria Wilhelm**
Piotr – sekretarz Melcera	– **Janusz Krawczyk**

Scenografia: **HENRI POULAIN**

Reżyseria: **IRMA CZAYKOWSKA**

Opracowanie muzyczne: **PIOTR HERTEL**

Choreografia: **JADWIGA HRYNIEWIECKA**

Przy fortepianach: **LUCYNA HENRYKOWSKA i MARIAN SUCHOCKI**

Przedstawienie prowadzi: **Irena Przybylska**

Przy egzemplarzu: **Ewa Iwińska**

Asystent reżysera: **Henryk Jóźwiak**

Piosenka pt. „Szyld": Jerzy Ćwikliński – słowa, Piotr Hertel – muzyka

Premiera – styczeń 1967 r.

Jeżeli towarzystwo wybiera się na wycieczkę do lasu odetchnąć balsamicznym powietrzem i wypocząć, jest to rozrywka dobra i godna poparcia. Ale jeżeli to samo towarzystwo rozpali ognisko i podpali las, a nawet jeżeli tylko urządzi tak zwaną libację i pozostawi po sobie puste butelki i skorupki od jajek – jest to rozrywka zła, na którą nie wolno pozwalać.

Za te wszystkie dość prymitywne analogie i metafory – przepraszam, ale mam nadzieję, że morał jest jasny. Jeżeli rozrywka nie przynosi szkody, niech sobie będzie czynna, bierna, jaka chce. Jeżeli sztuka jest dla publiczności atrakcyjna i nie poniżej poziomu, wszystko jedno czy jest to dramat, komedia, farsa, sztuka nowocześnie rozwichrzona, czy po staroświecku „dobrze skrojona" – dla każdej powinno się znaleźć miejsce w naszym repertuarze.

I teraz już od „dobrze skrojonej" sztuki do sztuki „Dobrze skrojony frak" przejść jest mi oczywiście zupełnie łatwo. Tak, nie ukrywamy: jest to sztuka rozrywkowa, czysto rozrywkowa, nie należy w niej szukać drugiego dna, ukrytych głębi, nie trzeba dopatrywać się żadnych aluzji. Bo i po co?

Życzę Państwu dobrej zabawy.

Jerzy Jurandot

Z BIEŻĄCEGO REPERTUARU

Zbigniew Jabłoński, Maciej Małek i Alicja Zomer w „PIEKLE IZABELI" J. Devala

Feliks Żukowski, Wiesław Ochmański (w głębi), Sławomir Misiurewicz, Józef Zbiróg i Marian Nowicki w „NAMIESTNIKU" R. Hochhutha w Teatrze „Rozmaitość"

Państwowe Przedsiębiorstwo „ORS" Oddział w Łodzi oferuje swoje usługi w zakresie udzielania kredytu na zakupy niektórych artykułów przemysłowych objętych sprzedażą ratalną, za pośrednictwem podległych agencji na terenie:

miasta Łodzi: ul. Zachodnia 91, tel. 995-50
ul. Zgierska 24, „ 535-05

Województwa:

– Piotrkowie Tryb., ul. Słowackiego 16, tel. 43-06
– Sieradzu, ul. Warcka 13, tel. 622
– Kutnie, Pl. 19-go Stycznia 7, tel. 614
– Tomaszowie Maz., ul. Zgorzelicka 37, tel. 26-52

Dokładnych informacji udzielają bezpośrednio lub telefonicznie każdy z podanych punktów.

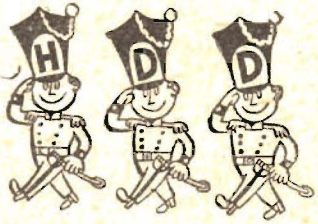

HANDLOWY DOM DZIECKA
W ŁODZI, ul. Piotrkowska 60/62
tel. 211-48

oraz sklepy satelickie dla wygody klientów rozmieszczone w różnych punktach miasta polecają:

szeroki **asortyment płaszczy dziewczęcych, dziecięcych i chłopięcych z laminatów i tkanin wełnianych wysoko i nisko % sukienek, ubrań, spodni oraz artykułów sportowych.**

Dla najmłodszych H.D.D. poleca **duży wybór zabawek.**

PRZEDSIĘBIORSTWO TECHNICZNO-HANDLOWE ZMECHANIZOWANEGO SPRZĘTU DOMOWEGO

poleca szeroki asortyment zmechanizowanego sprzętu domowego: pralki, lodówki, maszyny do szycia, odkurzacze, froterki, suszarki do włosów, maszynki do golenia, szczoteczki elektryczne do zębów oraz części zamienne do wyżej wymienionych artykułów.

Adresy sklepów w Łodzi:
Pl. Wolności 2
ul. Lutomierska 8
ul. Piotrkowska 16
ul. Piotrkowska 181
ul. Armii Czerwonej 9/11
ul. Gagarina bl. 105
ul. Broniewskiego bl. 252a
ul. Wojska Polskiego 146

Adresy zakładów naprawczych w Łodzi:
ul. Marynarska 42 – **lodówki**
ul. Rzgowska 79 – **maszyny do szycia**
ul. Główna 17 – **sprzęt drobny i grzejny**
Al. Politechniki 27 – **pralnice, sprzęt gazowy**
ul. Bydgoska 25 – **pralki oraz drobny sprzęt**
ul. Obr. Stalingradu 71 – **pralki oraz sprzęt drobny**
ul. Zachodnia 22 – **pralki oraz sprzęt drobny**
ul. Świerczewskiego 63 – **przezwaja i naprawia silniki elektryczne**

W REPERTUARZE:
TEATR 7,15

Jacques Deval
PIEKŁO IZABELI

Maurice Hennequin
KŁAMCZUCHA

Mary Chase
MÓJ PRZYJACIEL HARVEY

Kasper Stefanowicz
TAKA NOC NIE POWTÓRZY SIĘ WIĘCEJ

Maria Konopnicka
O KRASNOLUDKACH I SIEROTCE MARYSI

W przygotowaniu:
KABARET SATYRYCZNY

TEATR im. ST. JARACZA W SALI TEATRU „ROZMAITOŚCI", UL. MONIUSZKI 4a.

Rolf Hochhuth
NAMIESTNIK

Arthur Miller
CZAROWNICE Z SALEM

Bertolt Brecht
KAUKASKIE KOŁO KREDOWE

Edward Albee
KTO SIĘ BOI VIRGINII WOOLF?

Henryk Sienkiewicz
W PUSTYNI I W PUSZCZY
(adapt.: J. Mazanek)

W przygotowaniu:

Aleksy Arbuzow
MÓJ BIEDNY MARAT

John Webster
BIAŁA DIABLICA

Claud Mauriac
ROZMOWY

Adres teatru:

Łódź, ul. Traugutta 1.

Kasa teatru czynna od godz. 10 do 13 i od 16 do 19,15 – tel. 272-70.

Biuro Organizacji Widowni, ul. Kilińskiego 45, tel. 315-33 przyjmuje zamówienia na bilety zbiorowe w godz. od 8.00 do 15.00. Przedsprzedaż biletów normalnych w „Orbisie", ul. Piotrkowska 65, tel. 321-03.

W poniedziałki teatr nieczynny.

Zakł. Typograficzne, zam. 1209-XII-66 r. – 4000 – E-6/6267